

**David J. Kostelancik ideiglenes ügyvivő beszéde a Roma Holokauszt emléknapi megemlékezésen,
a roma áldozatok emlékművénél
Nehru part, 2017. augusztus 2.
— elhangzott változat —**

Kedves barátaim, tisztelt meghívottak, hölgyeim és uraim. Vadászi István úr, köszönöm a meghívást. Köszönöm mindnyájuknak, hogy eljöttek, hogy megemlékezzünk erről a borzasztó és értelmetlen tragédiáról, és hogy tegyünk róla: soha ne merüljön feledésbe az áldozatok emléke.

Ma azokra emlékezünk, akik nincsenek itt, de itt kellene lenniük, akiktől ellopták az életüket, és azzal együtt minden reményüket, minden álmukat, és jövőbeli terveiket. Most, amikor rájuk emlékezünk, azt is határozottan meg kell fogadnunk, hogy nem engedjük, hogy a roma holokauszthoz hasonló tragédiák megismétlődjenek.

És ha szándékunkban áll az effajta gonoszság megakadályozása, akkor jó emberekként sosem maradhatunk csendben. Ha embertelenséggel szembesülünk, nem maradhatunk passzívak. Együtt kell fellépniük, egymást védelmezve, és sohasem engedve, hogy a gyengéket, a sebezhetőeket, a peremre szorítottakat üldözzék, áldozattá tegyék vagy dehumanizálják. Nem csak a toleranciát kell gyakorolnunk az életünkben, hanem az elfogadást és a megértést is, minden egyes napon.

Ki kell nyújtanunk a kezünket azok felé, akik különböznek tőlünk, és közösséget kell építenünk velük. Meg kell tanítanunk a gyermekeinknek, hogy mit jelent másokat szeretni, és meg kell tanítanunk őket arra, hogy meglássák azt, ami közös bennünk, emberekben, egy idegen arcán is. Ki kell terjesztenünk az egyenlőség ígérését minden férfire, minden nőre és minden gyermekre, függetlenül attól, honnan jöttek, milyen a külsejük vagy a vallásuk.

A mi feladatunk az, hogy gondoskodjunk róla: a jövő nemzedékek sohase feledjék, milyen rettenetes árat kell fizetni olyankor, amikor egy társadalomban félelmet gerjesztenek azokkal szemben, akik mások, amikor egyes embereket kevésbé értékesnek vagy kevésbé emberinek nyilvánítanak. Egyetlen reményünk egy igazságosabb, gazdag és békés jövőre az, hogy elfogadjuk egymást fivérként és nővérként. Hogy elutasítjuk a szélsőségességet, az idegengyűlöletet és a gyűlölködést, bármilyen formát is öltsenek.

Ma ünnepélyes és megtisztelő kötelességem, hogy megkoszorúzzam a roma holokauszt áldozatainak emlékművét. Legyen az emlékezés e leírhatatlan bűnre egyben világos és hangos felhívás a cselekvésre. Soha többé ne engedjük meg, hogy a gyűlölet, a tudatlanság, vagy a félelem uralkodjon rajtunk. Építsünk olyan világot, amelyben mindenkit elfogadnak és mindenkit értékelnek. Amelyben ráébredünk, nincs olyan, hogy jelentéktelen személy, és hogy mindannyian Isten képére teremtettünk.

Köszönöm, hogy itt vannak, és köszönöm elkötelezettségüket egy jobb világ mellett, és szeretnem megköszönni a meghívásukat.

Roma Holocaust Memorial Event
Memorial to Roma Victims of the Holocaust
Nehru Quay, August 2, 2017
— as delivered —

Dear friends, honored guests, ladies and gentlemen. István Vadász, thank you for inviting me here today. And thank you all for coming to remember this dark and senseless tragedy and to ensure its victims are never forgotten. We remember those who are not here and should be, those whose lives were stolen and along with them, all of their hopes, and dreams, and plans for the future. As we remember them, we must firmly resolve that tragedies like the Roma Holocaust never happen again.

And if we intend to prevent such evil, good men and women must never be silent. In the face of inhumanity, we cannot remain passive. We must stand together as one another's defenders and never allow the weak, the vulnerable, and the marginalized among us to be persecuted, victimized, or dehumanized. We must practice not just tolerance, but acceptance and understanding in our lives, every single day. We must reach out to those who are different from us and build the bonds of community. We must teach our children what it means to love others and to see our common humanity reflected in the face of a stranger. We must extend the promise of equality to every man, woman, and child, no matter where they came from, what they look like, or how they worship.

It is incumbent upon us to ensure that future generations never forget the horrible toll that comes when a society stirs up fears of those who are different, when it deems some categories of people unworthy, or less than human. Our only hope for a more just, prosperous, and peaceful future is to recognize each other as brothers and sisters. To reject extremism, xenophobia, and hatred, no matter what form they take.

Today, it is my solemn duty and honor to lay a wreath at this memorial to the victims of the Roma Holocaust. May the memory of this unspeakable crime be our clarion call to action. Let us never again allow ourselves to be ruled by hatred, ignorance, or fear. Let us build a world in which all are accepted and all are valued. Where we realize there is no such thing as an insignificant person and we are all created in the image of the divine.

Thank you all for being here and for your commitment to a better world. Szeretném megköszönni a meghívásukat.